

l'acudit

l'editorial

La universitat que Catalunya necessita: deu reptes

El debat sobre l'estat propi té tant interès o més en les parts que en el tot. El tot és la independència pròpiament dita i la manera com assolir-la: és el que ocupa ara mateix el centre de la batalla política i l'interès de l'opinió pública. Les parts és com ha de ser una futura Catalunya amb estat propi, quin model de país volem en tots els

Primer: el poc pes de la meritocràcia a causa de la rigidesa del sistema funcional i d'oposicions. Segon: el déficit de transferència científica a la societat per l'allunyament amb l'empresa privada. Tercer: la poca potenciació de la formació professional com a alternativa als estudis universitaris. Quart: una política de

a

El sistema funcional i d'oposicions espanyol és un llast, com també ho és la desconexió amb el món empresarial i el model de governança

preus de matriculació massa allunyada del cost real i una dèbil política de beques. Cinquè: un model de governança ineficaç, que segons la majoria hauria de tendir al sistema de patronat. Sisè: un mapa de graus discutible, sobretot pel fet que siguin de quatre anys en lloc de tres (més dos de màster). Setè: una infradotació dels pressupostos per a investigació i una desconexió entre els centres de recerca i les universitats. Vuitè:

Es amb aquest esperit que avui publiquem una enquesta qualitativa feta a tretze experts sobre com hauria de ser la universitat en una Catalunya independent. La iniciativa, sorgida de la Universitat de Barcelona, posa sobre la taula les grans qüestions que llasten avui el model universitari català i detecta deu problemes centrals.

la poca presència de l'anglès com a llengua d'ensenyament. Novè: la possibilitat de crear una marca universitària unificada per a tot Catalunya i/o d'ordenar el mapa de centres. I desè: la necessitat d'identificar les matèries estratègiques.

arasi / arano

Sí

Joan Guinjoan

El compositor, que als 81 anys encara escriu cada dia, rebrà aquest 2013 alguns merescuts homenatges. Per començar, serà el primer compositor resident del Palau de la Música.

No

Ignacio González

El president de la Comunitat de Madrid ha donat llum verda als canvis legals que reclamava Sheldon Adelson, el magnat d'Eurovegas. Tota l'oposició -el PSOE, IU i UPyD- hi està en contra.

per què?

El nostre ofici és fer preguntes per entendre què passa al món i fer arribar les seves alteracions i transformacions a la resta de la societat. No sempre ho aconseguim. Sovint les preguntes queden sense resposta perquè no sabem formular-les amb encert, perquè no hem accedit a les fonts adequades o els protagonistes no han estat prou francs o no hem tingut temps d'obtenir-les pels condicionants

dels mitjans en què treballem... Són mil les raons que ens generen insatisfacció; també en la societat que les espera. Malgrat això, no hem de deixar de formular-les. Les preguntes sense resposta són els deures pendents de cada dia i n'hem de deixar constància per continuar perseguint-les. I això farem.

MÓNICA TERRIBAS EDITORA